آموزش شاگردان برای آموزش
جلسه ۲۹: استاندارد شاگرد: برتری (۱۲الف)

ارائه شده توسط ران لایولی، M.Div., M.A. – BiblicalMentoring.org (مطالعات)

مرحله ۱: دعای آغازین

مرحله ۲: هر فرد آیه خاطره را نقل می کند: بیت: **متی ۵:۴۶-۴۸**

۴۶ زیرا اگر کسانی را که دوستت دارند دوست داری، چه پاداشی داری؟
آیا حتی مأموران مالیاتی هم همین کار را نمی کنند؟
۴۷ و اگر فقط به برادرانت سلام کنی، چه کاری بیشتر از دیگران انجام می دهی؟
آیا حتی غیر یهودیان هم همین کار را نمی کنند؟
۴۸ پس باید کامل باشی، همان طور که پدر آسمانی ات کامل است.

مرحله ۳: *تمام یا بخشی از فصل کتاب مقدس را بخوانید و بحث کنید* - **متی ۵**
لینک: https://www.biblegateway.com/passage/?search=Matthew%205&version=ESV

مرحله ۴: سوالات برای درخواست های شخصی و/یا بحث های گروهی:

1. عیسی در پنج حوزه از شخصیت درونی اش برتری می طلبد: سخن گفتن، رفتار، محبت، ایمان و پاکی. آیا آماده اید همین کار را با خود و شاگردانش انجام دهید؟

2. آیا می دانی تنها راه برآورده کردن این خواسته های والا، داشتن مسیح در درون توست؟ این ها هدایای فیض و رحمت خداوند هستند.

3. اگر تکان بخورند یا آزمایش شوند، فرد واقعی آشکار می شود. فقط ببینید وقتی کسی جای پارک شما را می دزدد یا در ترافیک جلوی شما را می گیرد چه اتفاقی می افتد.

4. توجه داشته باشید که فیلیپس دوباره می گوید شاگردی یعنی بازتولید تجربه خودتان از مشارکت مسیح در زندگی تان در شخص دیگر. آیا می توانید به کسی آموزش دهید که شاگردساز شود اگر خودتان شاگرد نشده اید؟

5. **سخنرانی**: چرا خدا انتظار دارد شما به عنوان مربی زبان خود را کنترل کنید؟ (یعقوب ۳:۲)

مرحله ۵: *محتوای کتاب را بخوانید و بحث کنید:*
فصل ۱۲الف به گفته نویسنده – کیت فیلیپس:

استاندارد شاگرد: برتری

تعالیم مسیح به شکل های مختلفی از اخلاق ایده آلیستی تا فرمان های قانونی تفسیر شده اند. اما فارغ از اینکه دیگران چگونه آموزش او را درک می کنند، مطالعه زندگی خداوند به وضوح نشان می دهد که او انتظار داشت شاگردانش آنچه را که به آن ها آموخته است، عمل کنند. عیسی در همه کارهای شاگردانش برتری طلب می کرد. تأکید اصلی او در موعظه بر فراز کوه، مانند تمام آموزش هایش، بر عدالت بود—ویژگی درونی که زیربنای رفتار بیرونی است. او به شاگردانش آموخت که «کامل باشند، همان طور که پدر آسمانی شما کامل است» (متی ۵:۴۸). در تمثیل کاشار، عیسی خواست خود را برای رسیدن به کمال آشکار کرد (لوقا ۸:۴-۱۵). ارزیابی جمعیت از زندگی و خدمت او تعهد مسیح به برتری را تأیید کرد: «... او همه چیز را به خوبی انجام داده است...» (مرقس ۷:۳۷). خدا عالی است و هر کاری که می کند عالی است (مزامیر ۱۱۹:۶۸). شاگرد شما باید درک کند که به عنوان فرزند خدا، تمام وجودش باید بازتاب دهنده برتری پدرش باشد. خدا از او می خواهد که «در هر کار نیک کامل باشد...» (عبرانیان ۱۳:۲۱، KJV).

اگر کسی باور داشته باشد که این سطح مورد انتظار از عملکرد بسیار بیشتر از توانایی هایش است، ممکن است دلسرد شود. با این حال، عطایای فیض و قدرت خداوند همراه با خواسته های او همراه است. چون مسیح در شما است (کولسیان ۱:۲۷)، عدالت قابل دستیابی است.
یک صبح سرد یک فنجان قهوه داغ با خودم به سمت دفتر بردم. موفق شدم بدون ریختن حتی یک قطره وارد بزرگراه شوم. ناگهان راننده جلویی ترمز گرفت. برای جلوگیری از تصادف منحرف شدم. قهوه دستم را سوزاند و داخل ماشینم را دوباره تزئین کرد. چرا قهوه از فنجان بیرون آمد؟ چون مرد جلویی مجبورم کرد دستم را تکان دهم؟ نه! قهوه از فنجان بیرون ریخت چون قهوه داخل فنجان بود. هر چیزی که داخل آن فنجان بود، وقتی تکان داده می شد بیرون می آمد. رفتار ما هم همین طور است. وقتی تکان می خوریم، فرد واقعی بیرون می آید. اگر راننده دیگری جای پارک شما را بگیرد و واکنش شما فحش دادن باشد، آیا منطقی می کنید که «اگر آن راننده جای من را نمی گرفت، قسم نمی خوردم»؟ شاگرد می داند که اگر خصومت و زبان زشت در درون نبود، کلمات بیرون نمی آمدند. اگر دختری نیمه برهنه عبور کند و تو شهوت داشته باشی، آیا می گویی: «اگر او آنجا نبود، من هوس نمی کردم»؟ شاگرد می داند که اگر شهوت درونت نبود، شهوت نمی کرد. اگر مسیح در تو باشد وقتی که تکان می خوری، عدالت پدیدار خواهد شد (رومیان ۸:۱۰).

شاگردی یعنی بازتولید تجربه تو از مشارکت مسیح در زندگی ات در دیگری. برای اینکه به طور وفادارانه شخصیتی خدایی به دیگران منتقل کنی، شاگرد تو باید معیار برتری خدا را بفهمد و برای آن تلاش کند. پولس برای تیموتائوس پنج حوزه ای را مشخص کرد که نشان می دهد آیا شاگرد به درستی بازتاب دهنده خدا و پدر خود است یا خیر. پولس نوشت: «هیچ جوانی تو را از بالا نبیند، بلکه در سخن، رفتار، محبت، ایمان و پاکی، خود را نمونه ای از مؤمنان نشان بده» (اول تیموتائوس ۴:۱۲).

سخنرانی

سخنان شاگرد شما شاخص دقیقی از سلامت معنوی اوست زیرا بازتاب دهنده شخصیت اوست. «اگر کسی خود را مذهبی بداند، اما زبانش را مهار نکند بلکه دل خود را فریب دهد، دین این مرد بی ارزش است» (یعقوب ۱:۲۶). یک صبح در خلوت دفترش با کشیشی صحبت می کردم. به شگفتی من، او شوخی کثیفی کرد که شامل زبان رکیک بود. بدون لحظه ای تردید، احترامم به این مرد به شدت کاهش یافت. به طور غریزی می دانستم که سخنانش بازتاب قلبش است و این مرد با ناپاکی و نابالغی دست و پنجه نرم می کرد. لوقا ۶:۴۵ تعلیم می دهد که «... دهانش از آنچه قلبش را پر کرده سخن می گوید.» قلب پاک افکار درستی تولید می کند که به ما امکان می دهد به گونه ای سخن بگوییم که مورد پسند خدا باشد. خدا انتظار دارد شاگرد شما زبانش را کنترل کند. "... اگر کسی در گفته هایش لغزش نکند، مردی کامل [یا بالغ] است که قادر است تمام بدن را نیز مهار کند» (یعقوب ۳:۲).

یعقوب از سوارکاری استفاده می کند تا نشان دهد اگر کسی نتواند بخش کوچکی را که ظاهرا بی اهمیت است اداره کند، کنترل کل را از دست می دهد. یک سوارکار ماهر دقیقا می داند چگونه و چه زمانی باید با فشار آوردن بر دهنه اسبش را مهار کند. اما سوارکاری که افسار را رها کند، کاملا بی اختیار است. مسیحی بدون کنترل زبان در خطر جدی است: زبان «کل انسان را فاسد می کند، کل زندگی اش را به آتش می کشد و خود توسط جهنم به آتش می کشد» (یعقوب ۳:۶، NIV). زبان بی مهار غرور را از طریق لاف زدن ابراز می کند؛ با داستان های بی ادب، شوخی های منفی یا توهین های نژادی، شر اخلاقی را تحریک می کند؛ او به طور ریاکارانه خدا را برکت می دهد حتی در حالی که انسان، مخلوق خدا، را نفرین می کند. مزامیر ۳۴:۱۳ توصیه می کند: «زبانت را از شر حفظ کن و لب هایت را از گفتن فریب بازدار.» اما یعقوب ۳:۸ هشدار می دهد که هیچ انسانی نمی تواند زبانش را کنترل کند. با این حال، روح القدس می تواند زبان شاگرد شما را رام کند تا هر کلمه ای که می گوید خدا را گرامی بدارد و دیگران را بسازد. رومیان ۱۴:۱۹ ما را تشویق می کند که «به دنبال چیزهایی باشیم که ... ساختن یکدیگر را می سازند.» صداقت همیشه آموزنده نیست. حقیقت می تواند بسیار مخرب باشد. شاگرد شما باید به شدت به هدایت روح القدس تکیه کند تا بتواند دیگران را به طور مداوم بسازد بدون اینکه حقیقت را به خطر بیندازد. او باید دیگران را اصلاح کند بدون اینکه اراده آن ها برای یادگیری را تضعیف کند. او فراخوانده خواهد شد تا برتری را تحریک کند بدون اینکه انگیزه تلاش را از بین ببرد. انتظار می رود که با همدلی بار دیگران را تحمل کند بدون اینکه خودترحمی را پرورش دهد. اثربخشی سرمایه گذاری او در دیگران تا حد زیادی به توانایی اش در گفتن حقیقت در عشق بستگی دارد. "... محبت سازنده می سازد» (اول قرنتیان ۸:۱).

تو و شاگردت باید دعا کنید: «بگذار کلمات دهانم و مراقبه قلبم در نظر تو پذیرفته شود، ای خداوند، سنگ من و نجات دهنده ام» (مزامیر ۱۹:۱۴).

رفتار

رفتار شاگرد شما باید موجب احترام به مسیحی شود که در اوست. به او توصیه می شود که «از شهوت های جسمانی پرهیز کند» و «رفتار عالی» خود را حفظ کند (اول پطرس ۲:۱۱،۱۲). توجه و حساسیت محبت آمیز او نسبت به دیگران مردم را به سوی مسیح جذب می کند (اول قرنتیان ۹:۱۹-۲۳). این تنها زمانی ممکن است که او «بر خود جدیدی که به شباهت خدا در عدالت و قداست آفریده شده است» را بپوشاند. (افسسیان ۴:۲۴). برای پرورش برتری در شاگردتان، باید به او کمک کنید تا بر اساس اولویت هایش زندگی کند. او باید به چیزهای ظاهرا خوب که با هدف و اهدافش همخوانی ندارند و به هدف او برای شاگرد سازی کمک نمی کنند، نه بگوید. شیطان اغلب از فرصت های فراوان به عنوان ترفندی استفاده می کند، زیرا می داند اگر شاگرد شما بیش از حد تلاش کند، متوسط بودن همه آن ها را مشخص خواهد کرد. چشم داشتن روی هدف به او اجازه می دهد روی انجام درست همه چیز تمرکز کند.

صفحات ۱۳۵-۱۳۸

مرحله ۶: *درخواست های دعای شخصی را به اشتراک بگذارید و سپس هر نفر برای درخواست دیگری دعا کند.*

منبع: «شکل گیری یک شاگرد» نوشته دکتر کیت فیلیپس. انتشارات توسط شرکت فلمینگ اچ. رول، ۱۹۸۱. شابک ۰-۸۰۰۷-۱۱۸۱-۵. مقدمه از رابرت ای. کولمن. محتوا (به جز سوالات مطالعه) بدون بازبینی از کتاب گرفته شده است.

20261123 بازنگری شده